

● Ce sunt „poveștile întunecate”?

Poveștile întunecate sunt istorisiri cu tâlc, morbide și sinistre în care uneori se petrec lucruri nefericite. Într-o rundă, îți asumi rolul de conspirator într-una dintre aceste povești sucite. Uneori răspunsul vine repede: două sau trei întrebări, și ești pe pista corectă. Dar adesea te trezești că strângi din dinți, fiindcă povestea nu e deloc așa simplă cum o credeai.

În ultimii ani, aceste povești au devenit tot mai populare. Fie că le cunoști drept „provocări logice”, „ghicitorii”, „mistere” sau pur și simplu „puzzle-uri”, nicio poveste nu e mai „întunecată” ca acestea.

● Instrucțiuni

Plăcerea rezolvării acestor povești întunecate este mai mare atunci când joci cu un prieten. Un jucător este maestrul. Maestrul cunoaște soluția ghicitorii și trebuie să răspundă la întrebări. Maestrul ia o carte din teanc, citește povestea de pe față și întreabă: „Ce crezi că s-a întâmplat?” Maestrul, desigur, cunoaște răspunsul, dar îl ține pentru sine. Celălalt jucător sau ceilalți jucători sunt detectivii. Ei încep să-i pună întrebări maestrului. Întrebările trebuie formulate în așa fel încât maestrul să poată da răspunsuri simple, cu „da” și „nu”. Dând dovadă de pricepere și perseverență, detectivii se vor apropia de soluție. Sigur că, încercând să capete indicii, detectivii pot pune noi și noi întrebări la care...

● ... nu se poate răspunde simplu cu „da” sau „nu”. De exemplu: „Omul era înalt sau scund?” Când primește o astfel de întrebare, maestrul trebuie să insiste ca detectivii să o reformuleze.

● ... nu se poate răspunde cu „da” sau „nu” pentru că întrebarea a fost pusă pe baza unor presupuneri evident greșite – de exemplu: dacă detectivii întreabă „Omul era înalt?”, când povestea întunecată nu este despre un bărbat, ci despre un animal. În acest caz, maestrul trebuie să informeze detectivii că întrebarea se bazează pe presupuneri false.

● ... nu trebuie să se răspundă cu „da” sau „nu”, pentru că detectivii ar fi induși în eroare – de exemplu: dacă detectivii întreabă: „Omul a fost înainte în biserică?”, când nu contează dacă omul a fost sau nu vreodată în biserică. Dacă se răspunde la această întrebare, detectivii ar putea fi puși pe o pistă falsă. Maestrul trebuie să decidă de la caz la caz, întrucât poate fi amuzant

să-i ducă de nas pe detectivi. Pentru a-i ajuta pe aceștia, un maestru bun ar putea alege să le spună că răspunsul la o întrebare anume este irelevant pentru poveste.

Maestrul are întotdeauna dreptate. Orice ar crede detectivii, răspunsul de pe spatele cărții este singura soluție acceptată.